

Zpravodaj KDS

6.-12.dubna

Ročník I - číslo 13

Rub a líc údělu veřejných činitelů

Tak se nám objevily první výsledky lustrací! Deset poslanců FS bylo označeno za spolupracovníky StB, proslychá se, že nejméně pět dalších odstoupilo krátce předtím.

Bylo podáno několik žalob, byli jsme svědky místy až dojemné obhajoby některých napadených, mnohokrát se ve všech pádech skloňovala slova morálka, etika, odpuštění, vina apod.

Mnozí poslanci dělali vše pro aby celou záležitost zatměnili, se pokusím o opak - vnést do věci trochu světla a nazvat věci pravými jmény.

Tak především - co vlastně vyšetřovací komise udělala, oč jí šlo?

Její členové podle svého nejlepšího vědomí a svědomí zjistili, který z poslanců FS (mimo jiné) byl spolupracovníkem StB. Tomu pak předložili nashromážděné důkazy a požádali jej, aby se vzdal mandátu. Někteří tak, po kratším či delším váhání, učinili.

Ty, kteří přesto neodstoupili, komise neoznačila za spolupracovníky StB, ale konstatovala, že byli vedeni jako spolupracovníci v registru svazků. To, že toto zasedání nebylo neveřejné, bylo naprosto pochopitelné - nebylo to pranýřování označených poslanců, ale cesta k objektivitě. Ze sněmovny by se jména stejně vynesla, ovšem možná zkrlesně a bez možnosti obrany. A teď se dostávám k jádru problému. Parlament v tu chvíli neměl rozhodnout o vině či nevině, ja smyslem postupovat celou záležitost soudu, nejde o problém morálního soudu nad takovýmto člověkem. Poslanec, který vpadl

do takto vážného podezření, už nemá moji důvěru voliče a musí odstoupit. V prezidentských volbách v USA v r. 1984 byla o horkém kandidátu Hartovi uveřejněna zpráva, že strávil víkend v jednom domě s ženou, která nebyla jeho chotí. V tu chvíli bylo zcela irelevantní dokazovat, zda k nevěře došlo čili nic, a pan Hart z kandidatury odstoupil. Toť rub údělu veřejné osobnosti. Tak to chodí.

Rozhodnutí soudu v Praze 7, který se pokusil zakázat zveřejnění jmen některých poslanců, mimoděk ilustrovalo líc údělu zástupce lidu. (Mimochodem, toto soudní opatření bylo samo o sobě velmi problematické, neboť to byl pokus o předběžnou cenzuru - žádný občan našeho státu by se nedopustil žádného přestupku samotným faktem nerespektování takového výnosu.)

Kterákoliv instituce našeho státu se může postavit na hlavu a přesto nemůže zabránit poslanci FS, aby ve sněmovně cokoliv řekl, a za svůj výrok nemůže být poslanec stíhán. Výnos soudu, výroky i činy některých poslanců svědčí tudíž o žalostné neznalosti Ustavu. Clánek 51 Ustavního zákona totiž praví:

"Poslanec FS nemůže být vůbec stíhán za hlasování ve sněmovně, v jejich orgánech nebo v předsednictvu FS. Za výroky při výkonu funkce poslance pronesené v některé sněmovně, v jejím orgánu nebo v předsednictvu FS podléhá poslanec jen disciplinární pravomoci sněmovny."

Co se týče "disciplinární pravomoci sněmovny", nejtvrdším postihem může být doporučení omluvy

či napomenutí. To je totiž princip všech demokracií - s mocí a nedotknutelností jde totiž ruku v ruce odpovědnost a neustálá (a mnohdy velmi tvrdá) veřejná kontrola.

Proto na námitky, které denně slyším a čtu, odpovídám:

Ano, poslanec FS, který upadne do vážného podezření ze spáchání zavrženíhodného činu, má odstoupit, či, půjde-li to, být odvolán.

Ano, poslanec FS není vázán rozhodnutím soudu a ve sněmovně si může říkat, co chce.

Ještě k práci vyšetřovací komise. Lustrace, a to ani lustrace poslanců FS, ještě nejsou definitivně uzavřeny. Stále totiž není registr svazků přepsán do počítače a celý jej zodpovědně zkontrolovat je nemožné. Samozřejmě však všichni poslanci, u kterých byla známka pozitivní lustrace z jiných zdrojů (SEO - statistická evidence osob, mikrofiše apod.) byli podle dat zavedení či jiných údajů vyhledáni a zkontrolováni v registru svazků.

Výsledek je tedy ten, že každý poslanec, jehož jméno bylo zveřejněno, má záznam v registru svazků, ale možná ne každý poslanec, který je zapsán v registru svazků, byl odhalen (je to velmi nepravděpodobné, že by neměl záznam někde jinde, ale je to možné).

Celý průběh první etapy lustrací ukázal, že v očistě veřejného života je nutno pokračovat a že se nesmíme nechat zmýlit agresivitou a bezostyšností těch, kteří jsou ochotni popírat svou vinu za každou cenu a kteří již zcela ztratili odpovědnost vůči veřejnosti.

Martin Benda

ZPRÁVY

Albánské úřady a demokracie

Ústřední tajemník Křesťansko-demokratické strany Tomáš Svoboda se měl zúčastnit jako oficiální delegát Evropské demokratické unie (EDU) prvních voleb v Albánii. Ani po týdnu usilovné snahy získat albánské vízum se tamní úřady neobtěžovaly jakkoli zareagovat a albánský konzul tedy nemohl vydat příslušné rozhodnutí. Jak řekl Tomáš Svoboda, "může se jednat pouze o náhodu, nelze však vyloučit ani záměrnou diskriminaci pozorovatelů ze zemí bývalého socialistického bloku.

Tomu totiž nasvědčuje i skutečnost, že ani delegátovi Maďarského demokratického fóra (MDF) ze stejné delegace nebylo uděleno albánské vízum.

Přesvědčivý výkon ministra Vopěnky

Hysterie části učitelů, kteří se cítí být uraženi výrokem ministra školství P. Vopěnky o tom, že je třeba vnítně se vyrovnat a přiznat svou polovinu na ostudné situaci ve školství za minulého režimu, dorazila pochopitelně i na Moravu. Různé kádry, které cítí, že na jejich místě dojde brzy ke střídání, rozjely zákulisní kampaň, hlavně mezi učitelkami a učiteli základních a částečně i středních škol. I na sekretariátu KDS v Brně jsme byli informováni o pozoruhodné koordinační aktivitě mnohých lidí z vyšších školských úřadů, kdy školy, které dosud neprotestovaly proti ministrovu byly nevybíravě vyzvány k "akci" otázkou:

(pokračování na 4.straně)

Jak zorganizovat (účinnou!) akci

1) Pomocí osobních dopisů, plakátů, místního rozhlasu nebo osobně pozvat potencionální zájemce o členství v naší straně k besedě na téma "Problémy v obci, úloha KDS ve státě". (Není dobré se spoléhat jen na osobní dopisy nebo plakáty. Nejlepší je tyto prostředky kombinovat.)

Je třeba zajistit: sál, stanovit hodinu (pozor, aby v té době nebyl v televizi nějaký sledovaný pořad.)

2) K samotné akci je třeba si předem připravit:

- znak KDS (velikost A3)
- velké papíry cca 1m2
- silné fixy (několik barev)
- malá papírky A6 cca 100 kusů
- obyčejné tužky (počet podle předpokládaného počtu účastníků)
- lepící pásku, připínáčky

- propagační materiály
- fotoaparát

3) K provedení akce stačí zajistit účast 3-5 spolupracovníků

- moderátor
- politik
- 1-3 pomocníci

4) Příprava akce na místě:

- Na viditelné místo se připevní znak KDS a jeden velký papír.
- Všechny pomůcky se rozloží na stůl tak, aby byly po ruce.

5) Jakmile začnou přicházet obyvatelé obce, je třeba každého osobně pozdravit. Aby neměli před začátkem dlouhou chvíli, pomocníci jim nabídnou naše propagační materiály.

6) Program akce:

a) Moderátor přivítá účastníky, představí sebe a své kolegy a vysvětlí smysl a cíl této akce.

b) Politik přednese krátký projev (maximálně 10 minut), ve kterém vysvětlí cíle KDS a informuje o současné politické situaci.

(pokračování na 4. straně)

Z PARLAMENTU

Marek Banda

Zákon o půdě

Nadále probíhají jednání v plénu FS. Protože (stejně jako u řady dalších klíčových návrhů zákonů) je nepravděpodobné, že by na plenární schůzi byla přijata nějaká podstatná změna filozofie zákona, dá se už nyní odhadnout, jak zákon dopadne. Jeho restituční část bude zřejmě obdobná jako restituční u zákona o mimosoudních rehabilitacích - tedy vracet se bude všem fyzickým osobám, kterým majetek patřil po 25. 2. 1948. Vracet by se kromě půdy měl i tehdy zestátněný polnohospodářský strojní park, dobytek, budovy a další věci potřebné k hospodaření. Otevřená v tomto ohledu zůstává otázka návratu církevního majetku - bude se o ní muset hovořit v plénu FS (otázka majetku obcí bude z důvodů přerozdělení kompetencí řešena v zákonech národních rad). Transformační část zákona zatím dopadá ve prospěch vládního návrhu zákona - tedy transformaci družstev neřeší. Ovšem podařilo se do kompromisní verze zákona dostat dva podstatné paragrafy týkající se transformace družstev.

1. Noví majitelé půdy mají právo stát se členy družstva, kde mají hlasovací právo na valné hromadě a tím i možnost ovlivnit, co se s družstvem v budoucnu stane.

2. Vyše členských podílů každého člena družstva se určí podle tří kritérií: a) vložená půda, b) vložený majetek (kapitál), c) pracovní účast. O poměru těchto tří složek rozhodnou družstva sama, ze zákona však vyplývá

ávažné omezení: žádná z nich nesmí překročit 50 % členských podílů. Tímto ustanovením by se mělo zabránit dvěma hrozbám (které jsou dnes už v řadě družstev realizovány):

l) Situaci, kdy se majetek rozdělí mezi členy představenstva družstva a za pomoci různých akciových společností zmizí nenávratně v kapsách družstevních mafii, bez nejméní naděje, že bude nadále sloužit potřebám zemědělství.

ll) Situaci, kdy se majetek rozdělí mezi dnešní členy družstva, kteří ale nejsou totožní s vlastníky půdy. Pak by došlo k patové situaci - bývalí vlastníci půdy by měli půdu a dnešní družstevníci by měli materiál, potřebný k hospodaření s ní, čímž by opět zcela reálně hrozil kolaps našeho zemědělství.

Zákon o majetku obcí

V ČR proběhl rozsáhlý seminář se starosty KDU a poslanci KDU v ČR o zákonu o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí. I když řada starostů podporovala rozsáhlý obecní majetek, jsem (i pod vlivem rozborů situace v zahraničí, kde je majetek obce minimální a snahy jsou naopak ho ještě omezovat) stále více přesvědčen o tom, že by obce podnikat neměly, nebo pokud ano, tak jen ve vymezených sférách veřejného zájmu. Protože se ale cesta omezení podnikání obcí ukazuje z důvodů rozdělení kompetencí mezi federaci a republiku jako zřejmě neprůchodná, budeme muset podnikání obcí omezit už tím, že jim nedáme nijak rozsáhlý majetek. Klub KDU k tomuto problému sice ještě nezaujal stanovisko, ale můj osobní názor je takový:

1. Nedávat obcím bytový fond, který dnes spravuje OPBH - byl by to bezesporu (vzhledem ke

značné zastaralosti) danajský dar, který by hrozil korupčními projevy a následnými atárami na nově ustavených radnicích a navíc výrazným poklesem prestiže obecních zastupitelstev - vždyť hněv občanů, který se dnes snaží na OPBH, by automaticky přešel na obce. Nikdo se zřejmě nedomnívá, že by většina bytového fondu měla zůstat ve státních či obecních rukou. Proto je nutné provést důsledně malou i velkou privatizaci i u bytového fondu (i možným využitím přednostního prodeje do podílového spoluvlastnictví dnešním nájemníkům) a jen to, co se nepodaří prodat, svěřit případně obcím. Pro privatizaci musí být pokud možno jednotná pravidla na území celé republiky (aukce) a není možné připustit prodej domů systémem - "já na bráchu, brácha na mě".

2. Nezastavěné pozemky, které obce vlastnily k 31. 12. 1949 a které mají být převáděny do vlastnictví obcí, podle toho v katastru které obce dnes leží, a ne které obci patřily v roce 1949. Domnívám se, že toto znevýhodňuje ne větší a historické obce a stimuluje spíše vytváření nových malých (a asi neživotoschopných) obcí. Vzhledem k tomu, že máme obcí nepoměrně více než srovnatelné země západní Evropy, měli bychom se snažit obce spíše integrovat než naopak. Proto budu podporovat, aby se pozemky vracely té obci, které v roce 1949 patřily.

3. Co se týče par. 6 zákona, který má umožnit, aby si obce po uplynutí doby šesti měsíců požádaly o drobné provozy, které dnes spravují podniky zakladané nebo zřizované obecním úřadem - idea tohoto paragrafu je dobrá - to, co se nepodaří prodat v malé privatizaci, poskytnout do užívání obcím. Obávám se ale, že jeho dopady mohou být v praxi tragické - zástupci obcí v privatizačních komisích mohou záměrně brzdit privatizaci obcí "vyhlédnutých"

provozoven tak, aby nešly do privatizace dříve, než bude mít obec možnost o ně požádat. Domnívám se, že záležitost tohoto paragrafu můžeme vyřešit zákonem, který přijmeme po proběhnutí značné části malé privatizace, a že by bylo dobré tuto část ze zákona vypustit.

A ještě dvě obecní poznámky k majetku obcí:

1. Měli bychom se striktně držet zásady, že obec je bohatá tehdy, má-li bohaté občany, kteří platí daně, a ne, jestliže sama podniká (obdobně to samozřejmě platí i pro zemi, republiku, stát).

2. V roce 1949 byl sice obcím vzat jejich majetek, ale zároveň byly zrušeny jejich dluhy, které byly dosti vysoké - zhruba stejně vysoké jako roční rozpočet obcí. I toto by si měli uvědomit dnešní starostové volající po majetku, čímž ovšem nijak nezpochybňují právo obcí na restituci majetku, ale pouze jejich další požadavky.

Právě vyšly dvě publikace - univerzální barevný plakát (A4 a A3) KDS a propagační brožura o straně. Plakáty se budou rozepisovat společně se Zpravodajem a brožury budou k dostání na oblastních sekretariátech.

Zamyšlení nad novou ústavou

Jan Zahradníčák, poslanec České národní rady

Když jsem nedávno hovořil s jedním Cechoameričanem o našich politických poměrech, pozastavoval se mimo jiné nad tím, že po patnácti měsících od revoluce, nemáme ještě novou ústavu. Nabízí se tedy otázka, zda nová ústava není přece jen nejdůležitější čin, který bychom měli v krátké době zrealizovat. Přineslo by to jistě nový pohled na náš stát z vnějšku a politické napětí uvnitř by se značně uklidnilo.

Uvědomíme-li si, že současná ústava vznikla společně s již zrušeným čtvrtým článkem (11. července 1960) a Ústavní zákon o Československé federaci (28. října 1968) byl schválen v nejtragičtějším období našich dějin za velkého přispění okupačních armád, není třeba se divit pochybnosti našich zahraničních hostů. Novelizace ústavních zákonů připomíná zápatování starých zteřelých kalhot. Současně se tvorbou nových ústav (Federální, České, Slovenské) zabývá asi sto padesát poslanců společně s experty a politiky, jak na úrovni federální, tak obou republikových rad. Je zřejmě chyba, že ani v jednom parlamentu není vytvořen stálý výbor zabývající se výhradně problematikou ústav. Dosavadní jednání se vedou na úrovni parlamentních komisí, to znamená po běžné parlamentní práci ve výborech a plénu.

Zatím největší publicitu měl návrh ústavy

z Vikárky známý jako Federální ústava Václava Havla. Podívejme se na některé nové prvky v jeho návrhu. Známý prezidentův výrok "Slibil jsem věrnost federaci, zůstanu jí věrný" potvrzuje federativní uspořádání, nezmiňuje se však ani o vícečlenné federaci či spolkovém státě. Víme jistě, že současná koncepce je neúnosná a problémový dualismus nás trápí již několik měsíců. Jediná možnost podle návrhu by byla ta, že v souladu s právem národů na sebeurčení má každá z republik právo oddělit se od federace způsobem v ústavě zakotveným, tudíž referendem. Moc zákonodárná by byla dána jednokomorovému Federálnímu shromáždění o dvě stě poslancích, zvolených na celém území federace. Nově se zavádí zákaz majorizace (přehlasování na základě většiny) na všechna jeho ustanovení. Podle některých expertů je zakotvení zákazu majorizace překážkou efektivnější práce Federálního shromáždění. Uplně novým prvkem by bylo zřízení Federální rady, která má být třicetičlenná, zastoupená členy předsednictva obou národních rad a to po patnácti z každé (opět pouze dva subjekty), v jejich čele stojí předsedové národních rad. Federální rada by byla srovnatelná se senátem a byl by to prvek, který by dále posiloval bezprostřední účast republik na federálním

rozhodování. Federální rada, mimo jiné může vrátit s připomínkami Federálnímu shromáždění zákon nebo ústavní zákon, čímž by byla zaručena kontrola republikových rad i federálními zákony. Obnovením některých pravomocí prezidenta se návrh vrací k ústavě z r. 1920. Prezidenta by volilo Federální shromáždění a Federální rada, slib však by skládal do rukou předsedy Ústavního soudu. Nebyl by odpovědný Federálnímu shromáždění a nebyl by jím tedy ani odvolatelný, za jeho rozhodnutí by odpovídala vláda, kterou prezident jmenuje. Prezident by měl právo rozpustit Federální shromáždění v případě zákonodárné nouze, to znamená, neusnese-li se Federální shromáždění na vládním návrhu zákona do pěti měsíců od dne podání návrhu. Vzhledem k tomu, že v jiných zemích probíhá schválení některých konkrétních návrhů zákona i několik let, není možné s tak velkou pravomocí prezidenta souhlasit. To bylo jen několik málo bodů k navrhované Federální ústavě podle představeného pana prezidenta, z čeho je zřejmé, že by rád posílil prezidentské pravomoci na úkor Federálního shromáždění. Je to soukromý představa návrhu, který může podat prakticky každý občan tohoto státu.

Znovu musím konstatovat, že naléhavost přijetí nové ústavy je velmi aktuální. Stanovený termín vyhlášení - 28. říjen 1991 - mě děsí svou časovou vzdáleností, ale zároveň se obávám, že nynější tempo přípravy nás dovede do doby mnohem vzdálenější.

Jakou chceme policii?

V průběhu deseti měsíců letošního roku bylo v České republice spácháno 174 vražd oproti 87 za celý loňský rok. loupeží 2869 oproti 565 za celý loňský rok. Krádeží bylo spácháno za necelý letošní rok 65 733, loni jich bylo 15 941, škoda jimi způsobená dosahuje částky téměř 600 000 Kčs, motorových vozidel bylo do konce října letošního roku odcizeno 13 838, v celém loňském roce jich bylo 3671. Narostla organizovanost a brutalita trestné činnosti, dochází k ní v kterémkoliv denní či noční době.

Za udržování veřejného pořádku a za boj proti kriminalitě odpovídají federální a dvě republiková ministerstva vnitra a jim podléhající Veřejná bezpečnost. Poté, kdy byla rozpuštěna Státní bezpečnost, mělo by z mnoha správn federálního ministerstva zůstat jen málo. Obě Bezpečnosti a ministerstva jsou vojensky organizovány a přísně centralizovány - platí vojenské řády, nedílná velitelská pravomoc, jednotné uniformy atd. Značná část příslušníků Bezpečnosti je činná ve velitelských a správních funkcích, jen malou část potkáváme na ulicích při hlídkové či pořádkové službě. Vysoká centralizace této části státní moci do ministerstva vnitra byla od 4. května 1945, kdy se ministrem vnitra stal komunista Václav Nosek, předmětem ostrých politických střetů. Vnitro bylo účinným nástrojem politiky komunistů, která vyvrcholila pučem v únoru 1948. Politické boje o ministerstvo vnitra trvaly i poté. Vzpomeňme afér Barákovy, Bacilkovy i nikdy nevyšleštěné smrti ministra Radko Kasky při leteckém neštěstí v Polsku. Politické boje trvají dodnes. Nic jiného nežli zákulisní tahačky o kontrolu tohoto resortu nebylo podstatou afér kolem Richarda Sachera, Antona Andráše, se vši pravděpodobností byly podstatou nedávné demise Tomáše Hradilka a odvolání Jiřího Müllera. Následkem této situace je, že se resort vnitra a Bezpečnost stávají čím dál tím méně operativní a čím dál tím méně akceschopné.

Ve starých dobrých demokraciích, jako je britská či severoamerická, již dávno přišli na to, že koncentrace policejní moci může vážně ohrozit praktické

fungování demokracie. Proto ústavně zabránili vzniku centralizované a vojensky subordonované policie řízené z jednoho centra. Veškerá policejní organizace končí na úrovni měst, hrabství či jednotlivých států. Odlišnost jde tak daleko, že je patrná i v odlišnosti uniformem. Dle téhož principu byla (pravda, pod tlakem okupačních mocností) uspořádána policie západoněmecká a to s výslovným poukazem na negativní zkušenosti s centralizovanou policií (vč. SS a SA) za nacistického režimu. Nevylučuje to existenci specializovaných agentur či ústředí pro boj s kriminalitou či jinými státy nebezpečnými činnostmi, jako jsou FBI, Scotland Yard, CIA, MI-5 nebo složek pro boj s narkotiky, avšak tyto instituce - mimochodem přísně kontrolované parlamentem - zpravidla nemají trestně právní nebo správní kompetenci. Chce-li např. ve Spojených státech agent FBI někoho zatknout musí se s vyjímkou několika specifických případů obrátit o pomoc na místního šerifa.

Realizace koncepce policie decentralizované a rozdělené na samostatné policie zemí, regionů, krajů, velkoměst či podobně je nutná. V tom tkví účinná zábrana zneužití policie k manipulaci demokracii nebo jejímu potlačování. Běžná policejní činnost - udržování veřejného pořádku, vyhledávání a vyšetřování obecné kriminality je nutnou částí demokratického fungování samosprávy. I v této oblasti platí, že nevhodnější organizací je ponechat správu řízení těch činností, které mohou být na místní úrovni spravovány a řízeny, na těchto úrovních. Centralizace je zde naprosto zbytečná. Jen to, co přesahuje hranice dané územní jednotky, vyžaduje zásah z ústředí přesněji řečeno ze služebny určitým způsobem specializované, odborně a technicky vybavené. Rozdělení kompetencí, nebo přesněji návaznost a spolupráce (původní a neomezená věcně musí zůstat kompetence místní a kompetence specializované složky musí být omezena věcně, nikoliv územně) je však již otázka technická.

Jan Molík
(pokračování příště)

POZNÁMKA

Lustrace a Písmo svaté

Délka projevů pronesených v úterý 26. 3. 1991 v rozpravě k lustracím byla ve většině případů nepřímo úměrná jejich obsahu. Ale to je snad již v parlamentu zvykem. Těžko si však budu zvykat na citace z bible, kterých v ten den řada poslanců použila, a hlavně na jejich počet. Musí být vlastní mravní postoj tak často dokládán biblickým potvrzením jeho správnosti? Vystupující se předháněli ve znalosti Písma tak dlouho, až i jeden z komunistů pohovořil o svém setkání s ďáblem - možná jen proto, aby si nepřipadal mezi tolika křesťanský orientovanými politiky jako hlupák. Myslím si, že tak časté citace z evangelia, odkazování na Boží spravedlnost a podobně, nepůsobí ani moudře, ani přirozeně. Na setkáních politiků, kteří mají řešit určité problémy, se dle mého názoru takové vystupování nehodí. Naniž to prostě tak dobré jako v projevu George Bushe ke Dni díkůvzdání.

Jsem rád, že poslanci za KDS se zatím projevují jako politici a nechávají slovo Boží kněžím. Prosím je, aby v tom pokračovali.

Martin Cáká.

ANKETA...mezi obecními poslanci

**Otázka na tělo poslanců
Jak pracujete v místním zastupitelstvu a jak Vám při tom pomáhá strana?**

1. Jsem v radě města Havířova a snažím se tady prosazovat naši politiku do místního dění. Program nekomunistických stran je tu v podstatě společný, šli jsme do voleb v koalici s OF, jinak bychom se asi do zastupitelstva nedostali. Havířov je město nové, je tu hodně přistěhovaných rodin, více než jinde v republice. Místní organizace není početná, ale spolupracujeme i s křesťany mimo naši stranu. Například se na nás obrátili s tím, že by chtěli pracovat v mateřských školkách. Prosazujeme proto přeměnu dvou školek na školky křesťanské. Dále je zde třeba problém kálního vytápění rodinných domků, které způsobuje znečištění vzduchu. Snažíme se prosadit vlynofikaci a pokud se nám to podaří, získáme určité podporu většího okruhu voličů v příštích volbách.
Z. Niemlec, Havířov

2. Pracuji v kontrolní komisi, jejímž předsedou je také člen KDS. Na podnět našich členů jsme prosadili omezení prodeje pornografických materiálů - smí se prodávat jen na určitých místech.
J. Chlup, Karvlná

3. V Praze 2 jsme byli zvoleni tři členové KDS. Já se zabývám školskou politikou. Na tomto poli se zatím vedou dlouhé úvahy nad rozpočtem se snahou o restrikci v poplatcích, které se netýkají dětí a s tím, aby se přesunul co největší finanční obnos tam, kde je to pro děti nevyhnutelnější. Konkrétně se snažím snížit náklady na stavbu, původně určenou jen pro obecní úřad, abychom mohli dát co nejvíce dětem. Místní organizace pomáhala při volbách. Při konkrétní práci příliš nápomocna není, to je ovšem proto, že se zde nepodařilo rozšířit komise (které dříve byly při národních výborech) tak aby v nich bylo hodně řadových občanů. Už v prosinci jsem na oblasti prosazoval, aby se sešli poslanci z Prahy, ale stále ještě k tomu nedošlo.

A. Sochor, Praha 2

4. Jsem předsedou stavební komise, která velice dobře spolupracuje se starostou i s městskou radou. Podařilo se nám zpracovat nový územní plán města, do kterého jsem vnesl jako profesionální stavař některé myšlenky. Strana pomáhá spíše morálně.

J. Havlíček, Nová Ves pod Pleší
5. V městské radě jsme čtyři, takže máme většinu. To, co jsme chtěli prosadit, jsme zatím vždycky prosadili. Teď je tu například problém s kulturním domem, který se bude vracet původnímu majiteli. Tím je Beseda katolických mužů a jinochů. Jelikož pro to dosud nejsou vytvořeny zákonné podmínky, budeme prosazovat převod na základě smlouvy. Členové KDS nám pomáhají.
J. Turek, Horažďovice

6. Jsem tady starostou, v radě máme ještě jednu členku. Pokud jde o výsledky, jsme rádi, že obecní zastupitelstvo vůbec funguje. Zatím se schvalují rozpočty a podobně, takže nějaké akce jsme ještě nezačali. Strana pomáhá tím, že pracuje na radnici - strana a zastupitelstvo, to je tady skoro totéž, deset členů obecního úřadu je tu z KDS.
F. Klimeš, Vlachovo Březí

7. Výsledky jsou drobné - prosadili jsme slevu v dopravě rodičům s dětmi, snížení najemného z nebytových prostor pro invalidy. Existuje tu jakýsi poslancecký klub, společný s liberálními demokraty, který se schází jednou za čtrnáct dní.
M. Krmáková, Píseň

8. Jsem tu za KDS sám - místní organizace se skládá ze starých lidí, čili pomáhá spíše morálně. Čeho jsem dosáhl jako předseda zdravotně - sociální komise, to jsou drobnosti - třeba získání většího bytu pro jednatčlennou rodinu apod. Jednak jsme jako zastupitelstvo teprve v začátku, a potom se nemám o koho opřít - ani o lidovce, ani o republikány. Pomoc strany je minimální - není čas, síla kdo by něco dělal.
V. Cipra, Jablonec nad Nisou

9. Jsem spokojen. Pracuje se na posílení vodovodu, dali jsme dohromady vyhlášku o poplatcích atd. Se stranou je to trochu rozpačité, je tu jen malá skupina, aktivita nic moc.
A. Blažek, Vyskytná

Anketu připravili Patrik Benda a Martin Frei.

Hluboce se omlouvám panu Václavu Zahradníkoví z Ostravy - Zábřehu za chybu, která se stala při přepisování telefonického záznamu. Výše zmínění redaktoři mu omylem připsali odpověď někomu úplně jiného. Vynasnížím se, aby podobná situace již nikdy nenastala. Závěreč se omlouvám všem čtenářům a doufám v zachování přízně.

Ondřej Turek, šéfredaktor

Jak zorganizovat (účinnou!) akci

(dokončení z 1. strany)

c) Pomocníci rozdají účastníkům besedy malé papířky a tužky a moderátor je požádá, aby na ně pouze v bodech napsali 1-2 problémy, které jsou v obci nejpálčivější. Moderátor dále vysvětlí, že se problémy nejprve soustředí, ale potom o nich bude všeobecná diskuse, při které se budou moci všichni vyslovit.

d) Po několika minutách pomocníci vyberou lístečky, moderátor je čte nahlas, nijak je nekomentuje a zapisuje na velký papír (např. vodovod, kanalizace, skládka, atd.).

e) Prohlašuje diskuse k jednotlivým problémům. Moderátor vyzývá všechny, aby se k diskusi připojili. Diskutuje i přítomný politik. Pro názornost můžeme uvést jeden příklad:

Problém skládka
Jaké to má důsledky pro obyvatele?

Kdo to zavínil?
Kdo je zodpovědný? Družstvo, nějaký podnik...atd?

Jak zjednat nápravu?
f) Když jsou tímto způsobem

všechny problémy prodiskutovány, je třeba debatu uzavřít, zopakovat vše, na co se společně přišlo, říci s čím naše strana může pomoci (text zákona, nějaká jiná informace?) a pozvat všechny ke společné práci na dosažení společných cílů. (Kdo si vezme na starosti další schůzku? Kdo všechny pozve? Kdo zajistí program?)

7) Je třeba, aby jeden z pomocníků během akce fotografoval. Snímky lze nabídnout místnímu tisku (mají mnohem větší účinnost než samotný text), ale mohou se hodit i později.

8) Po skončení akce je třeba napsat o jejím průběhu krátkou zprávu (kdo mluvil, kdo co řekl), a zaslat ji nebo osobně donést do všech regionálních novin.

9) Dále je třeba v kolektivu spolupracovníků celou akci prodiskutovat, zhodnotit a říci si, co se dá příště udělat ještě lépe.

Tomáš Svoboda

Za jakou cenu?

"Ano, ležela tady krajina. Podařilo se nám ji proměnit v energii." To je text u jednoho obrázku Vladimíra Jiráka. Na jiném obrázku říká paní učitelka dětem při pohledu do krajiny: "Naše vlast, milé děti, je pro naše hospodářství zdrojem cenných devíz". Tyto Jirákovy obrázky a texty celkem dobře vystihují přístup, při kterém se příroda, krajina, vlast stává pouhým výrobním prostředkem

nebo materiálem, který je zapotřebí rychle zpeněžit. Tomuto přístupu vděčíme za mnoho zničených kousků přírody, za mnoho dnes těžko obyvatelných oblastí, mj. i v severních Čechách. Tam, kde se lidé pokoušeli přírodě poručit, zvítězit nad ní a nakonec ji prodat, to většinou nevedlo k ničemu dobrému.

V bodě 6 našeho Programového prohlášení z března 1990 se uvádí: "Uznáváme, že svět přírody je toliko propůjčený a nesmí být zneužíván - v respektu k němu samému i s ohledem na život příštích generací."

V bodě 10 Výchozích zásad Dohody demokratické pravice se uvádí: "Péči o životní prostředí nepokládáme za pouhou povinnost vůči lidské svobodě a příštím generacím. Jsme si vědomi toho, že veškerá příroda, celé naše kulturní okolí nám bylo toliko svěřeno, že jsme vůči němu povinni vystupovat s úctou a péčí."

OBJEDNÁVKA ZPRAVODAJE KDS

MO

adresa (ulice, město, PSČ)

počet kusů

Předplatné do konce června činí 13 Kčs a do konce roku 39 Kčs.

ZPRAVODAJ KDS vydává MO mladých křesťanských demokratů. Šéfredaktor Ondřej Turek. Redakční rada: Marek, Martin a Patrik Bendovi, Vašek Dvořák, Martin Frei, Karel a Pavel Vlasákoví. Technická redakce: Marta Bendová, Adéla Sorfová a Petr Hoffmann. Grafická úprava Petr Hoffmann. Adresa redakce: Sekretariát KDS - Zpravodaj, Sokolská 39, 12000, Praha 2, tel./fax. 2351454. MIC 46643. Cena 1 Kčs.

Citované zásady dávají naději, že naše strana by neměla podporovat různé snahy o "vítězství nad přírodou", "poručení větru dešti" a podobně. Je však znepokojivé, že náš koaliční partner, KDH, aktivně podporuje vodní dílo Gabčíkovo, stalinský

projekt z padesátých let, jehož podstata i přes drobné úpravy zůstala stejná. Při příštím hledání koaličních partnerů by se měl při posuzování podobnosti programu vzít v úvahu i vztah k přírodě.

RNDr. Pavel Jůza, Ústí nad Labem

ZPRÁVY

(dokončení z 1. strany)

"Copak vám nevadí, že vás tak uráží?". Výsledek spočíval v petičích hrdě podepsaných celým jménem i s rodným číslem. Dřív by se většina z nich nepodepsala na žádnou petici ani pod pseudonymem, ale doba probouzí v některých lidech nečekanou odvahou...

V této vzrušené době tedy vyvolala beseda s panem ministrem, pořádaná KDS Brno, velkou odezvu. Zcela zaplněný sál s velkým zájmem vyslechl názory ministra k situaci v jeho resortu. Věcně a výstižně komentoval různé, více či méně záměrně šířené, dezinformace a nebal se nazývat věci pravými jmény. Hlavní část jeho proslovu se týkala především koncepčních otázek, problémů s různými přežívajícími organizacemi ve školství a také otázek finančního a materiálního zabezpečení školní výuky. V následující diskusi vystoupilo několik, většinou starších, učitelů, kteří vyjadřovali panu ministrovi jménem různých učitelských svazů svoji důvěru a podporu. Potom se rozvinula věcná debata, především o postavení a míře samostatnosti vysokých škol. Na závěr ještě zaznělo několik úpnlivých proseb, aby už pan ministr nedopusil návrat starých struktur do řízení na oblastní úrovni. Prof. Vopěnka slíbil, že bude dělat, co bude v jeho silách, ale záleží také na učitelích, aby se nebáli upozornit a seriózně podložit výhrady při případných nekaliých pokusech.

Protesty v Ústí nad Labem pokračují

V rámci pokračujících studentských protestů proti neřešení katastrofálního stavu životního prostředí na severu Čech se v úterý 26.3. konaly v Ústí n.L., Teplicích a Mostě další demonstrace. Akce v Ústí byla především studentská. Ve krátkých projevech bylo upozorněno, že v Londýně v prosinci 1952 byl

několik dní katastrofální smog, který přinesl na 4000 obětí, a potom tam došlo k zásadnímu řešení situace. Zazněla otázka, zda se i u nás bude čekat na podobnou katastrofu a kolik bude zapotřebí mrtvých, aby si lidé na odpovědných místech uvědomili, že ekologická situace se nutně musí řešit. Účastníci protestů zatím ještě podporují vládu a dosud nežádají její odvolání, ale pouze to, aby se problematikou řádně zabývala.

První člen v Jihoafrické republice

Členem naší strany se stal pan Milan Otakar Hrabě z Durbanu v Jihoafrické republice. Doufejme, že to pomůže pro rozšíření oblasti, kde působí naše zahraniční komise.

Vlak plný dětí

Ve středu 3. dubna přijel do Prahy na hološevické nádraží zvláštní vlak z Ukrajiny, který přivezl asi 260 dětí českého původu. Přijeli na tříměsíční pobyt v přírodě (Lidmaň u Černovic, Říčany, Harrachov, Stráž pod Ralskem), jehož hlavní náplní bude výuka češtiny. Většina těchto dětí z české oblasti v okolí Černobylské elektrárny začne od září chodit v Československu do školy a některé z nich se již nebudou vracet přes prázdniny domů. Jak mi řekla dr. Věra Kolářská, jedna z organizátorek pomoci a přesunu volyňských Čechů do vlasti, kompetentní činitelé se budou snažit dát přednost při přesunu právě rodičům, jejichž děti by měli začít chodit do školy již v září. Akce na pomoc volyňským Čechům, které vzešly z popudu Křesťansko-demokratické strany a spolupodílí se na nich Výbor dobré vůle a Centrum humanitární pomoci Praha, financuje česká vláda a také výše zmíněné organizace z darů a dobrovolných příspěvků občanů.

138. dívčí oddíl skautek pořádá nábor děvčat od 9 do 13 let z Prahy 5 a okolí. Nenechte si ujít tuto skvělou příležitost! Informace na telefonním čísle 53 73 90 - Anna Cuhrová.

